

TORONYIRÁNY

XVI. 48.

2022. november 27.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Advent 1. vasárnapja

November 30. Szent András apostol

Életünk vezérgondolatává kellene tennünk, hogy az újra eljövendő Úr érkezésének örvendezzünk, és megérkezésére méltók legyünk. Az kellene, hogy fő gondunk legyen, milyen elfoglaltságban talál minket, és szolgálatában hűségesnek talál-e minket. Az eljövendő világ sajátosan igazibb és ugyanakkor más, mint a mostani.

Ha így tennénk, életünkben sok minden nagy kicsivé lenne, sok kicsi pedig nagygyá lenne. Minden a maga valóságos méretében mutatkozna, és hazugságunk lelepleződne a jövendő igazság színe előtt.

Igen, az őshazugság ereje az, hogy a valóság arányait – Isten, világ, örökkévalóság, idő – állandóan ellenkezőleg mutatja. Az árnyékos mulandót csalogató, éles fénybe állítja, hogy szívünket reá függesszük, és az igazi fényt elveszítsük szemünk előtt. De az eljövendő világ világossága leleplezi a csalást, és ha ezt szemünk előtt tartjuk, szabadok vagyunk.

Heinrich Spaemann

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 2,1-5** Isten a történelem viszontagságai közepette is hűséges az általa kínált szövetséghez és ígéreteihez, és a végső üdvösségre vezeti mindazokat, akik keresik őt.
- 2. Róm 13,11-14** Az evangélium fényében élve vessük le a sötétség tetteit, és öltünk fel a világosság fegyvereit.
- 3. Mt 24,37-44** Az Istennel történő elkerülhetetlen szembesülésre érdemes értelmes éberséggel készülni és ráhangolódni.

Ádvent története

Az őskeresztény egyház hosszú időn át csak egyetlen egy misztériumot ünnepelt: az Úr halálát és feltámadását, húsvétot. Még Szent Ágoston is egyik (400 körül írt) művében így nyilatkozik: „Húsvétkor, az Úr halálában és feltámadásában, évente megvalósul a mi átmenetünk a halálból az életbe, karácsony azonban csak emlékűnnep, nincs misztérium jellege”. Ötven évvel később Nagy Szent Leó pápa már beszél az Úr születésének teológiájáról, és bemutatja a keresztényeknek, hogy karácsony a húsvéti misztérium kezdete. Krisztusban való megváltásunk abban a pillanatban kezdődött, amikor Isten Fia emberré lett. A karácsony a húsvét teljesebb megértéséhez vezet, amikor Megváltónkat úgy mutatja be, mint az emberré lett Istent.

Az Úr érkezése, „adventus Domini” ezért – az elmondottak alapján – az első keresztény közösségekben nem is kapott külön ünnepet. Az ádvent, mint előkészületi idő karácsonyra, külön hangsúllyal és sajátos lelkiséggel, csak a 6. század folyamán gyökeresedett meg a nyugati egyházban. Előttörténete Galliába és Spanyolországba vezet. Már Szent Hiláriusznál († 367) találunk adatot arra vonatkozóan, hogy epifánia (január 6.) előtt háromhetes böjtöt kell tartani. A böjti előkészület azonban elsősorban nem magára az ünnepre vonatkozott, hanem a vízkereszt keresztiségre. A saragossai zsinat pedig előírja a híveknek, hogy december 17-től epifániáig előkészületet tartsanak, s ennek az előkészületnek legfőbb pontja, hogy templomba menjenek minden nap. Galliában tovább bővítették az ádventi előkészület idejét. Gallia legnagyobb szentjének, Szent Márton toursi püspöknek ünnepétől epifániáig hetente háromszor (hétfőn, szerdán és pénteken) kellett böjtölni, aszkézist gyakorolni a nagyböjt mintájára. Előtte a böjti időszakba indulóknak ugyancsak jól esett (és népi szokássá vált) a „Márton lúdjából” jóllakni. Amikor a 6. és 7. század pápai kialakították ádvent liturgiáját, és

karácsony külön ünnepként mindenütt elterjedt az egész egyházban, megmaradt ádvent értelmezésében ez a két vonás: előkészület a közelgő karácsonyra, a megtestesülés misztériumának ünnepére és felkészülés a második eljövételre, Krisztus dicsőséges megjelenésére a világ végén. Mindkét eljövételnek művészi szimbóluma lett a képi ábrázolásban az üres trón – amint azt Róma és Ravenna régi mozaikjain láthatjuk.

Ádvent szelleme kezdet óta örömet sugároz (az ádventi böjtöt „örvendetes böjtnek” is nevezték). Benső örömet jelent ádvent, azok reményét, akik hisznek a megváltásban és remélnék Jézus Krisztus dicsőségének beteljesedésében – a történelemben és a hívők személyes életében egyaránt. Az Ádventi várakozás és előkészület tehát boldog időszak. Nem félelemből és elégedetlenségből született. Éppen ellenkezőleg: hálából az egész világ megváltásáért és boldogságáért. Isten odaadó, megváltó szeretete a mi ádventi örömünknek és előkészületünknek az oka: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elftélje a világot, hanem hogy üdvösséget szerezzen a világnak.” (Jn 3, 16-17).

Ádvent értelme tehát nemcsak az, hogy felidézünk emlékezetünkben a Megváltó születése előtti időszakot, az ősi emberiség vágyát az Üdvözítő után és az Őszövétséget. Az ádvent számunkra valóságos várakozás és előkészület az Úr érkezésére. Miért? Talán nem jött még el valóságosan az Úr? Miféle eljövételről beszél az ádventi időszak? És miért kezdődik újra minden évben az előkészület? Mikor jön el az Úr? Az ádventi liturgia, a mai olvasmányok válaszolnak ezekre a kérdésekre, amikor az Úr három eljövételéről beszélnek.

Jézus Krisztus *első eljövele* az ő test szerinti születése. Ezt az eljövételt, ezt a „végső időt” várta a választott nép, ezt hirdették a próféták. ennek a messiási időnek volt nagy hírnöke Izajás próféta is, a mai első olvasmány szerzője. Karácsony ennek az Úrjövételnek, vagyis Jézus test szerinti születésének az ünnepe.

Másodszor jön el az Úr minden hívő emberhez egyénileg, amikor megjelenik a személyes hitben és a hit szerinti keresztény életben. Ez az eljövétel tulajdonképpen egy egész életen át tart, tökéletesedik, amikor egyre jobban „magunkra öltjük Urunkat, Jézus Krisztust” (vö. szentlecke: Róm 13,11-14). Ez az eljövétel személyes találkozások sorozata Jézus Krisztussal az egyházban, az egyház tanításaiban és szentségeiben és embertestvéreinkben. Ezeknek a találkozásoknak a betetőzése lesz az üdvösség, amikor örökre együtt leszünk Urunkkal és részesülünk dicsőségében.

Harmadszor jön el az Úr – evangéliumi ígérete szerint – a világ végén, a közösségi ítéletre. Ez az eljövétel a jelenlegi emberiség üdvtörténetének a befejezését, új ég és új föld születését jelenti. Jézus Krisztus világvégi eljövételének jele és záloga az egyház, amely mint Noé bárkája (vö. a mai evangélium utalását!), összegyűjti és megmenti Isten népét.

Az Úr első eljövele már megtörtént. Hogy a harmadik eljövétel mikor lesz pontosan, senki sem tudja a földön. Azt azonban tudjuk, hogy a harmadikra felkészít a második. Csak vegyük észre az Eljövendőt az egyházban és öltjük magunkra őt az embertestvérek szeretete által. Sose felejtjük, hogy „amit egynek a legkisebbek közül tesztek, nekem teszitek” (Mt 25, 40).

Mi tehát a feladatunk? Hűségesen remélni és bízni Krisztus eljövételében; életünkkel az Úr halálát hirdetni és hittel vallani feltámadását, amíg el nem jön (eucharisztikus imádság aklamációja).

Csanád Béla

Csak ti vagytok nekik! (17.)

HÍZELEGNI EGY FIÚNAK

Egy édesapa rájött, hogy több problémát nagyon jól meg lehet oldani a pizzériában. Éveken át elvitte legnagyobb lányát vacsorázni a „papa-lánya találka” alapon. Elhatározta, hogy a legfiatalabb lánya is sorra kerül. Egy közeli pizzériába hívta meg. Miközben a vacsorát felszolgálták, az apa elérkezettnek látta a pillanatot, hogy megmondja lányának, mennyire szereti és kedveli. „Júlia drágám, nagyon fontosnak tartom, hogy érezd, mennyire szeretünk édesanyáddal együtt. Rendkívül fontos vagy nekünk és örülünk, hogy a lányunk vagy. Imádkozunk érted mindennap és látjuk, hogy napról napra növekszik boldogságunk. Ennél büszkébbek nem is lehetnénk rád.” Amikor elmondta a szavakat, nekilátott, hogy vacsorázzon, de nem tudta kézbe fogni az evőeszközt. Lánya gyengéd kezeit az apjáéra tette. Szemük összetalálkozott és a lány félénk hangon megszólalt: „Papa, mondd el még egyszer...!” Az édesapa elvette kezét a villáról és megismételte, miért szeretik kisebbik leányukat is és miért fontos az ő jelenléte nekik. Ez így ment harmadszorra, negyedszerre, a leány csak ismételte: „Papa, mondd el még egyszer!” A jó étvágyú apa vacsorára alig evett valamit azon az estén. Annál inkább teleszívta magát a lány az érzelmi táplálékkal, amire nagy szüksége volt. Másnap, mikor anyjával találkozott, karjába vetette magát és így szólt: „Anyu, a papa azt mondta, hogy egy értékes leány vagyok és ezt háromszor is megismételte”.

Minden fiatal tudja, ha meg akarnak hódítani valakit, akkor a hízlegést nem hagyhatják ki. Főleg, ha egy fiú akar meghódítani egy lányt. Nem elcsábításról vagy becsapásról van szó, hanem arról, hogy kimutassák, mennyire fontos számukra az a személy. Miért ne alkalmazhatnánk hasonló módszert a fiúkkal is? Ez nagyon fontos, különösen a serdülőkorban lévők számára. A szülők szeretete gyermekeik iránt határtalan.

„Úgy is tudja, hogy szeretem” – ez egy rossz mondat. Amit a szeretetben nem mutatnak ki, azt nem biztos, hogy érzik és tudják. Sok szülő számára a gyermekek iránti szeretet megszokás kérdése, melyet apró események félbeszakítanak.

A fiúknak nehéz hízelegni, mert sok idő kell hozzá. A rohanó életben ez sokszor elkerüli a szülők figyelmét. Könnyebb egy mobiltelefont ajándékozni, mint elmenni az iskolába, hogy meghallgassuk, hogy a gyermek hogyan gitározik. Az eredmény az lesz, hogy a fiataloknak rengeteg modern elektronikai felszerelésük lesz, de üres lesz a szeretet-tartályuk. Úgy érezhetik, hogy a szülők „gyűjteményébe” tartoznak. Nagyon fontos, hogy a szülők találjanak időt gyermekük számára. Ha ez nem történik meg, a fiataloknak az lesz a véleményük, hogy náluk fontosabb dolgok is vannak a családban. Érzelmileg és lelkileg kiszáradnak.

Egy fiút akkor hízelgünk körül, ha érzi viselkedésünkön: **szívesen vagyunk társaságában.** Ez azonban nem elég, azt is éreznie kell, hogy ő áll figyelmünk középpontjában. Nem fontos, hogy a találkozások alkalmával hosszú, mély tartalmú legyen a társalgás. Nagyon fontos ellenben, hogy a fiú érezze, a szülők tekintetükkel is tudnak közölni valamit.

Egy tizenöt éves gyermek ezt így fejezte ki: „Az apám azt gondolja, örömet okoz nekem, ha magával visz horgászni. Amikor mellette ülök, alig beszélünk egymásról. Horgászatról és a természetéről társalognak, ami engem nem is nagyon érdekel. Én a gondjaimról szeretnék beszélgetni vele, de őt ez nem érdekli.”

A szeretet nem maroknyi jótétemény, amit néha-néha elszórunk magunk körül. Sokat segíthet egy nyolcéves kislány erre vonatkozó mondása: „Naponta négy ölelésre van szükségünk, hogy élni tudjunk. Nyolc ölelésre, ha boldogulni akarunk, és tizenkettőre, ha fejlődni akarunk.”

MEGHALLGATNI, MEGÉRTENI

A szülők általában arra törekszenek, hogy megértsék gyermekeiket. Összhangra van szükség. Egy rádióval nem lehetünk összhangban. Összhang csak a figyelem és gyengédség eredménye lehet.

Két kis veréb boldogan levegőzött egy fa tetején, ami nem volt más, mint egy fűzfa. Az egyik kimerészkedett a fűzfaág végére és a másik egy vastagabbon telepedett le. Kis idő múlva, a felső ágon lévő, csak éppen azért, hogy megtörje az unalmas csendet, megszólt:

- Ó, milyen gyönyörűek ezek a zöld levelek!

A lenti ágon levő kis veréb az egészet ugratásnak vette és száraz hangon odacsiripelte:

- Elment az eszed, hát nem látod, hogy a levelek mind fehérek?!

Az ág felső részén ülő madárka sértődötten válaszolt:

- Elment ám a te eszed, azok a levelek mind zöldek! A lejjebb ülő ismét felcsiripelte:

- Fogadni merek a szárnyam minden tollára, hogy a levelek mind fehérek! Te semmihez sem értesz, mert bolond vagy! A feljebb ringatózó madárka egy másodpercet sem gondolkodott és zuhanó repüléssel rávetette magát ellenfelére. A másik meg sem mozdult. Amikor szemben voltak egymással és nyakukon felborzolódott a tolluk, mielőtt még elkezdtek volna egymást tépni, becsületből mindketten felnéztek a magasba.

A kis veréb, amelyik a magasból zuhant alá, csodálkozva mondta:

- Hát nézz oda, a levelek tényleg fehérek! Repüljünk fel oda, ahol az előbb én voltam! — szólt oda barátjának.

Felrepültek a legmagasabb ágra és együtt csicseregtek:

- Hát nézz oda, a levelek mind zöldek!

Nem nehéz kimutatni, hogy az emberiség kis és nagy szenvedéseinek hátterében a „meg nem értés” áll. A megértés elsősorban az értelmén múlik, az akarat gyümölcse, a szeretet szó egyik legjelentősebb terméke.

A szülők felelős feladata, hogy a családban meghonosítsák a **megértés kultúráját**. Jó kapcsolat nélkül nem létezhet igazi megértés. A családtagok hibáznak egymás ellen, nem azért, mert rosszak, hanem azért, mert nem mutatnak igyekezetet egymás megértésében. Ezeket a szív analfabétáinak nevezzük. Logikát kell cserélni. Amikor két személy osztozik valamin, azt gondoljuk, hogy az egyiknek igaza van, a másiknak nincsen. Ellenkezőleg! Gyakran mindkettőnek igaza van, a maga szemszögéből. Mint a kis verebeknek...

Megérteni azt jelenti, hogy **nem ítélkezünk**. Aki ítélkezik, csak önmagát akarja védeni. Nem akar beszélni senkivel, hanem egyszerűen megbélyegez valakit. Így születik meg az előítélet. Ha egy édesapa azt gondolja fiáról, hogy lusta, lassan meggyőződésévé válik, és fiában csak a lustaságot látja. Fia pedig az apát zsarnok akarnoknak nézi. Az apa erős ellenállást vált ki a fiában, ami nem lesz más, mint egy másik lustasági megállapítás. Az édesapa így magára vesz minden bírálatot és tekintélyvadász magatartást. Pokoli helyzet állhat elő.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Szent András emlékezete

Mélyen emberséges – jegyzik róla a legendák. Tette kész, ami a kenyérszaporításkor is kitűnik: a tömeg láttán a jézusi kérdésre, honnan vegyenek kenyeret, hogy ehessenek, András az, aki egy gyermeket említ, akinél van öt árpakenyér és két hal. Ez „dönti el” a csodát. András Péter testvére volt. A Mester szolgálatát előkészítő „utolsó próféta”, Keresztelő János, amikor Jézusra mutatott: „Íme az Isten Báránya”, András azonnal a Názáreti követője lett, testvérét is ő vitte hozzá. Életük végéig a hűség „épített trónt a szívükben”: a vértanúhalálig. Megértő embersége, meggyőződése vezette, hogy Jézus feltámadását követően elsőként misszionált Kis-Ázsiában, a Feketetengertől délre. Valószínűleg Örményországban. Van olyan észrevétel, hogy ez az ország az apostol buzgalmából lett elsőként keresztény a világon. Napjainkban, de már a zsinati időszakban sok szó esett (határozat született) az inkulturációról. Arról, amit már András apostol „felfedezett”, a miszionálás egészen korszerű módszeréről: amerre járt, a neki újszerű kultúrára nem erőszakolta rá az evangélium üzenetét, hanem megismerte azokat, akik közé ment; hagyományelemeiket felhasználva „egyeztetett”, melyek azok, amelyek a krisztusi tanításba illenek. Ekként adta tovább a jó hírt. Bizonyára ez tette ismertté nevét, teremtette meg népszerűségét, s hogy a Kárpát-medencében épült első templomokat is jórészt Szent András-titullussal vették lajstromba, nem lehet véletlen. Szent Jeromos írja, hogy az apostol ereklyéit 357 körül Konstantinápolyba vitték. Fejét 1461-ben a bizánci despota, Palaiologosz Tamás a pápának, II. Piusznak ajándékozta. A Szent Péter-bazilikában őrzik. Ereklyéi Pátrában, vértanúsága helyén találhatóak. VI. Pál pápa ugyanis 1964-ben – a barátság és szolidaritás jeleként – visszaadta a keleti egyháznak. Attribútuma a jól ismert andráskereszt, amelyre felfeszítették. Népünk körében gazdag az András-hagyomány.

Feltetszett a hajnalcsillag, / amely régóta nem villog. / Esztendeje, hogy nem láttam, / jaj, de szívszakadva vártam. / András, András, ne aludjál, / neved napjára virradtál. / Isten éltesen tégedet, / vegye el ellenségedet. / Töltsd teli hát poharadat, / úgy vigasztald versmondódat.

András nevű barátainkat, családtagjainkat e fénypirkadatú versezzel köszönhetjük, s ahol még él a köszöntés, el ne felejtsek, hiszen igen gyakori név országunk történelmében, családjainkban. Hangzásával férfias, s a név jelentése is ezt tartalmazza.

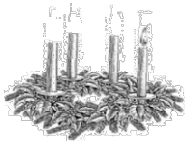
Pünkösödölő énekünk amikor megszólal: *Andorjás, bokkrétás*, bizonyára András királyunkat emlegeti. Muzsikaszót hallunk, s közben kezdődik az advent, a karácsonyt váró időszak, s mire az utolsó ritmus is elfogy a muzsikások ujjá alatt s vonóján, András „beköti a muzsikát”, vége a mulatságnak. De kezdődnek a fűszeres disznótorok, amikor András is megkapja a népi jelzőt: *Disznóölő Szent András*. Elgondolkodtatóan szép az a bibliai mondat, amely azt fejezi ki, hogy a Teremtő a tenyerébe írt valamennyiünket. Istenbe öltöző régi bölcsek azt mondták, hogy nevünkkel az ünneplő köntösünket-ruhánkat is fel kell vennünk, különben a nevünk semmit sem ér. Ki tudja, nem ide vezethető-e vissza a névköszöntés erős hagyománya, s András, akit a tóparton megszólított az Úr, s ő megkérdezte tőle, hol lakik, nem azt az együttlétet jelzi-e, amely vágyainkból fakad... Nevünk valóban a köntösünk is. A másokat megbecsülő szeretet jelképe. Erről kár lenne megfeledkezni, miközben emeljük köszöntőpoharunkat.

† Tóth Sándor

hírek információk

Családi gyertyagyújtás

Bevezetés: Adventet ünneplünk és valakit várunk, hogy szent kegyelmével büntől szabaduljunk. Bánattal, de hittel várjuk segítséged, hogy tiszta lélekkel köszönthessünk Téged.

- Az első gyertya meggyújtása -

Részlet Szent Pál apostolnak a Rómaiakhoz írt leveléből:

- + Testvéreim! Ismerjétek fel az időt! Itt az óra, hogy fölébredjünk az álomból: üdvösségünk közelebb van, mint amikor hívők lettünk. Vessük hát le a sötétség tetteit, és öltünk fel a világosság fegyvereit. Élünk tisztességesen, ne kicsapongásban és tobzódásban, ne civakodásban és versengésben. Inkább öltünk magunkra Urunkat, Jézus Krisztust, és ne a bűnnek élünk!
- Urunk Jézus, Te születésseddel igazi szeretetet hoztál életünkbe. Add meg családjainknak is a békességet és az egyetértést!
- Urunk, Te születésseddel örömet adtál nekünk. Segíts családunknak is megtapasztalni az igazi boldogságot!
- Jézus, Te megváltottad a világot a büntől. Gondjainkban és bajainkban mi is a Te segítségeddel és tanításod fényében akarjuk keresni a megoldást!
- + Most pedig mondjunk el egy imát, hogy családunk örömteli várakozással készüljön az ideai karácsony megünneplésére: Mi Atyánk,...

Befejezés: Te öntesz belénk reményt, megbántott jó Atyánk, Nehogy a pusztulás réme várjon miránk. Élő reményünket hirdeti a gyertya, Várva várunk Téged, világ Megváltója.

Advent első vasárnapján, azaz ma, 17 órakor Botka László polgármester és Kiss-Rigó László püspök együtt gyújtja meg a város adventi koszorújának első gyertyáját a Dóm téren.

„Erőszakmentes kommunikáció” címmel kezdő csoport indult a CsaládEgyetem szervezésében a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.), melynek következő rendezvénye november 29-én, kedden 17 órakor lesz.

A Junior Prima-díjas Szabó Bálint orgonaestjére várják az érdeklődőket november 30-án, szerdán 19.30 órától a Dómba. A Szeged-Csanádi Egyházmegye társrendezésében megvalósuló koncerten a virtuóz előadó Bach, Ligeti, valamint Duruflé és Cabanilles műveiből ad elő. Jegyek a filharmonia.hu/programok/708/szabo-balazs oldalon válthatók.

Ifi klubba várja a fiatalokat a Belvárosi Plébánia szervezésében Tóth Zsanett közösségvezető. A csütörtökönként 16 órakor kezdődő találkozásoknak a Belvárosi Plébánia hittanterme ad otthont (Dóm tér 1.). A foglalkozások során beszélgetésre, társasjátéokra, csocsózásra, valamint lélekemelő közösségi imákra van lehetőség. További információ a moc.liamg@mod.satatkotih e-mail címen kérhető.

Elindította hajléktalan teáját a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás. Szerdánként a következő időpontokban és helyszíneken várják teával, konzervekkel és zsíros kenyérral a rászorulókat Szegeden:
16:00 óra Sík Sándor Piarista Kollégium (Lechner tér 2./a)
16:30 óra Kálvária tér (Katona J. utcával szemben lévő pihenő parkban)
17:00 óra Árvízi emlékmű

December 2-án, a Szent Gellért Fórumban rendezik az AdventFeszt-et, a Szeged-Csanádi Egyházmegye nagyszabású, ifjúsági adventi lelki napját. A „Jöjj, itt az idő!” mottójú rendezvény célja, hogy találkozzanak az egyházmegye területén működő katolikus iskolák 13-18 év közötti hittanosi, megerősítve egymást a közös útban, a Krisztus mellett döntésben. A rendezvényre jelentkezni az egyházmegye hitoktatóin keresztül lehet.

Hagyományos elsöpénteki nagykilencedet tart a Belvárosi Plébánia közössége december 2-án a Dómban. Délután 4 órától 5 óráig szentségimádás lesz, melyet a rózsafüzér közös imádkozása követ az Árpádházi Szent Margit imacsoport közreműködésével. A 18 órakor kezdődő szentmise után a Jézus Szíve litániát végzik a közösség tagjai.

A magyar püspökök hagyományos lelkigyakorlatát november 14. és 18. között tartották Leányfalun, a Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban. Ebben az évben a találkozóra összesen 34-en érkeztek magyarországi és határon túli egyházmegyékből. A lelkigyakorlatot Bakos Rafael karmelita szerzetes vezette.

Sajtótájékoztatót tartottak november 17-én a Gál Ferenc Egyetem Pedagógiai Karának nyertes intézményfejlesztési pályázatáról a kar szarvasi épületében. A „Komplex intézményfejlesztés a Gál Ferenc Egyetemen” című projekt fő feladata a közösségi sportolás fejlesztése a szarvasi campuson. A nagyszabású beruházás 1,269 milliárd forint vissza nem térítendő uniós támogatásból valósul meg a Széchenyi Terv Plusz Program keretében. A pályázat részeként a sportcsarnok teljes körű felújítása és a hallgatói centrum energetikai fejlesztése valósul meg.

2023 szeptemberétől Honvéd Kadét Program indul a kisteleki Árpád Fejedelem Katolikus Gimnázium és Technikumban. Az erről szóló megállapodást november 17-én írta alá az iskola, a fenntartó és a Magyar Honvédség képviselője a gimnázium konferenciatermében.

A Szociális Munka Napja alkalmából adományozható „Pro Caritate díj”-at vett át a Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő Bálint Sándor Egyházmegyei Szeretetszolgálat intézményének, a hődmézvársárhelyi Badalik Bertalan Szociális Szolgáltató igazgatója, Korsós Sándor Gyula kiemelkedő, magas színvonalú szakmai tevékenységéért. A miniszteri elismerést november 18-án, a Belügyminisztérium épületében Fülöp Attila Gondoskodáspolitikáért Felelős Államtitkár adta át a díjazottnak.

Orvoscsaládoknak szerveztek találkozót a Szent Dömötör Kórházlelkész Szolgálat munkatársai november 19-én, a Katolikus Házban. A résztvevők Kovács László egyetemi tanárral, Kardos Zsuzsanna gyermek-háziorvossal és Elek László jezsuita pappal arról beszélgettek, hogy miként tudnak keresztény hitükhöz hűen élni a komoly szakmai és családi kihívásokkal teli mindennapokban.

Karácsony felé címmel nyílt kiállítás november 24-én a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A tárlatot, melyen többek között Szekeres Erzsébet (képző- és textilművész), Petrás Alina (keramikus), Sonkodi Rita (festőművész) és Józsa Judit (kerámiaszobrász) alkotásai láthatók, Kovács József általános helynök nyitotta meg. A festményeket, textil- és kerámia alkotásokat, valamint kispasztikákat az intézmény nyitva tartási idejében, keddtől vasárnapig 9 és 17 óra között nézhetik meg az érdeklődők.

November 24-én, a Szegedi Dóm Látogatóközpontból indult útjára a „Nem Adom Fel Béke Turné”. Kiss Zoltán értelmileg akadályozott fiatalember elhatározta, hogy a jelenlegi nehéz, háborús időszakban a kintársról, szeretetről és békéről példát mutat embertársainak 1000 darumádár hajtogatásával. Az origami darukat 10 magyarországi város különböző közösségeihez: iskolákhoz, plébániái csoportokhoz, börtönökben élőkhez viszik el a Nem Adom Fel Alapítvány munkatársai. A béke-zarándoklat résztvevői december 3-án, a fogyatékos emberek világnapján érkeznek vissza Szegedre, a Dóm térére.

Az 1932-1933. évi holodomor (éhínség) áldozatairól emlékeztek meg Ukrajna Magyarországi Nagykövetségének, valamint a Szegedi Ukrán Nemzetiségi Önkormányzat képviselői november 24-én, a Dóm kertjében, a Keresztény Szolidaritás Parkjában található holodomor emlékműnél. Az ünnepségen beszédet mondott többek között Balog István, Ukrajna Magyarországi Nagykövetségének ideiglenesen megbízott vezetője, imát mondott az ukrán ortodox egyház képviselője, valamint Kondé Lajos pasztorális helynök. A koszorúzással egybekötött megemlékezést filmvetítés és fotókiállítás követte a Grand Caféban.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.